

var en langt betydeligere Forandring end den, der sker her paa de militære Budgetter. Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Telegrafkablerne sige, at det er Bevillinger af en ganske anden Art, end her er Tale om; de forrykker paa ingen Maade Telegrafvæsenets Struktur eller Virksomhed. Og hvad det angaar, at man forhen har ændret bestaaende Love, naar begge Rigsdagens Afdelinger har sluttet sig dertil, paa Finansloven, vil jeg sige, at jeg tror, det havde været rigtigere, om man havde fulgt den gode Regel, som en af vore dygtigste Statsretslærere i sin Tid har givet: at man aldrig skal forandre bestaaende Love paa Finansloven, end at man er enedes om at gøre dette. Men eet er jo, at man, naar man mente at have Tilslutning dertil fra alle Sider, har betragtet det som en Nemhed, uanset Rigtigheden deraf, at forandre en Lov paa Finansloven, noget ganske andet er at ville forandre en bestaaende Lov, naar man paa Forhaand ved, at der ikke er Enighed mellem Flertallet i begge Tingene om, at en saadan Ændring bør ske. Den Part, der rejser dette Spørgsmaal, er altsaa den, der rejser Kampen; det kan der da formentlig ikke tvistes om.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at de Ændringsforslag, han har stillet og faaet vedtaget af Flertallet i Folketinget, ændrer ikke noget i Forsvarslovene. Den højtærede Minister har jo selv foreslaaet Bevillingerne til Forsvarslovene i den Form, hvori de fandtes paa Finanslovsforslaget, før dette kom til tredie Behandling. Det er altsaa sine egne Forslag, der jo kun indeholdt, hvad Lovene forudsatte, som den højtærede Forsvarsminister ved disse Ændringer vil omstyrte. De Udsættelser, her er Tale om, vil, hævder den højtærede Minister, ikke ændre Lovene. Jo, de ændrer saa meget i Lovene, at det, man har tilset med disse, derigennem bliver ganske forfusket. Naar man ikke indkalder Mandskabet, det vil sige ikke giver det den Øvelse, der er tiltænkt det ved Forsvarslovene, er Lovene derigennem forfejlede. Naar man ikke indkalder Befalingsmændene til de Øvelser, man har forudsat i Lovene, er derigennem Lovene forfejlede og ændrede. Og naar man ikke anskaffer det Materiel, som udtrykkelig er befalet i Lovene, ja, saa kommer man i Strid med Lovene, det

er jo ganske uomstødeligt. At der er enkelte Bevillinger, som hviler paa et Skøn om, hvad der er nødvendigt til Vedligeholdelse af Materiellet, skal jeg ikke bestride, men det er jo den højtærede Forsvarsminister selv, som har stillet Forslag om disse Vedligeholdelsesudgifter, og naar han under Udarbejdelsen af Finanslovsforslaget i Kontakt med Ministeriets øvrige Bestræbelser for at bringe Udgifterne saa langt ned som muligt har stillet Krav om disse Bevillinger, saa maa de jo være, hvad han har ment var nødvendigt til den normale Vedligeholdelse af Materiellet, saa at dette ikke skulde forringes.

Der har af de to højtærede Ministre, maaske mest af Statsministeren, været gjort Forsøg paa at vælte Skylden for den Konflikt, der nu er i Færd med at udvikle sig, over paa Landstinget. Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing) citerede jo forskellige Udtalelser af tidligere Ordførere for Finansloven, hvoraf det fremgik, hvad Opfattelsen af Landstingets Ret og Pligt har været, og den Stilling, Landstinget nu indtager, er jo aldeles ikke afvigende herfra. Der tales som oftest fra den Side, som de højtærede Ministre repræsenterer, om dette Landsting, som om det var Landstinget fra 1866, der var Tale om. De Herrer synes at glemme, at det Landsting, der nu er, er Frugten af det Samarbejde mellem alle Partierne, der i 1915 skabte den Grundlov, hvorunder vi lever, den Grundlov, som blev prist saa meget fra den Side, som de Herrer repræsenterer, og i denne Grundlov er der givet Landstinget, som ikke mere er et privilegeret Ting, en Stilling, der fuldt retfærdiggør den Opfattelse, der i disse Dage er hævdet baade af Partiet Venstre og af det konservative Folkeparti. Naar Ministeriet ikke desto mindre rejser denne Kamp, søger at presse en Forandring af bestaaende Lov igennem paa Finansloven, maa jeg fastholde, hvad jeg sagde i Gaar, at dette er fra Ministeriets Side et parlamentarisk Overgreb.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede Medlem, der nys talte, vendte sig mod en enkelt Bemærkning, jeg gjorde i Gaar for egen Regning om Statsgælden, men gengav ikke min Opfattelse helt korrekt. Den kan ikke gengives med, at man skulde se at faa saa